

In een ongehoord kort tijdbestek wist u een restauratieplan door alle instanties heen te jagen, zodat er snel en daardoor geldbesparend kon worden gewerkt; bovendien schijnt het plan zo goed te zijn dat bij goede exploitatie niet met verlies gewerkt hoeft te worden, wat natuurlijk in monumentenkringen een bijzonder prettige bijkomstigheid is.

Naam heeft u eveneens verworven ten aanzien van onze Hoornse middeleeuwse kerken, bijvoorbeeld binnen de Stichting Oosterkerk, daarover hoort u straks wellicht meer, en ook wat betreft de Noorderkerk stond u in de voorste gelederen; ik herinner me nog precies uw toespraak bij de lancering van het boekje

van Tim Zaal en Willem Vingerhoed, waarbij u stond op de preekstoel in de Armenkerk, toepasselijke entourage, waarbij andere comitésleden braaf in de sobere ouderlingenbank, liever gezegd kist zaten.

Geachte, en dit woord is hier geen cliché, geachte heer Breebaart, het is mij een eer en genoegen als ik u zo meteen door middel van een handdruk het erelidmaatschap van de Vereniging "Oud-Hoorn" aanbied. Vanaf nu wordt u beschouwd en bent u ook ERELID van de Vereniging "Oud-Hoorn".

× Inmiddels is gebleken dat nog een derde erelidmaatschap is toegekend, en wel in 1951 aan de toenmalige burgemeester B.R. Canneman.

HET HOORNSE HOP GEDEMPT

Plannen voor de demping van het Hoornse Hop zijn niet nieuw; al een eeuw geleden werd daar serieus over gedacht en het Hoornse gemeentebestuur steunde deze plannen. Als het huidige gemeentebestuur zo iets in haar hoofd zou halen zou het honderden boze Westfriezen tegenover zich vinden, zo bleek op 1 april 1978 door een grap met serieuze ondergrond van het Weekblad voor West-Friesland.

Wat sommigen wilden en anderen vreesden gebeurde onverwacht op 1 maart 1949: drooglegging van het Hoornse Hop, niet door mensenhanden maar door natuurgeweld. Een barre storm, die tot orkaankracht aanwakkerde, richtte in Hoorn aanzienlijke schade aan.

Ruiten en dakpannen sneuvelden, bomen begaven het, telefoonraden knapten af, het dak van de tribune van Forward werd vernield. Het merkwaardigste was wel het droog gewaaid Hoornse Hop. Kilometers ver was er geen water meer te zien. Ook de havens

